

Bibliaóra-2020.11.10.

Ének: 236:1-7 „Mindenek meghallják...”

Előima:

Köszönjük Neked Urunk, hogy kegyelmed hatása napi szinten érezhető. Köszönjük, hogy mindenható Atyánk vagy, aki tudsz szolgálj lelki állapotáról, aki szívünket kész vagy ma is megvizsgálni. Köszönünk Neked minden eddigi megtapasztalt áldást az életünkben, de minden terhet és veszteséget is.

Bocsásd meg nekünk, amikor megfélekedünk arról, hogy eléd minden időben jöhetünk bűnbánatunkat, kéréseinkkel és hálánkkal.

Kérünk, Igéddel szólíts meg ma is bennünket, hogy a kérdéseidre hadd tudjunk őszintén válaszolni. Segíts, hogy eddigi szenvedésünkre, veszteségünkre, gyászunkra és betegségeinkre úgy tudjunk tekinteni, mint akik hittel vallják, hogy akik Téged szeretnek, azoknak minden a javukra van. Így kérünk több hitet, több szeretetet, több alázatot, hogy formálj minden nap bennünket alázatos gyermekeiddé, akik nem a sebeikre néznek, hanem Vizsgálójukra- Orvosukra és Szabadítójukra. Egyedül Veled akarunk most megtöltekezni. Könyörgünk Szentlelked jelenlétéért, hogy úgy vegyük magunkhoz Igéd, mint lelki táplálékot. A próbák között hittel akarjuk ma erősíteni lelkünket. Az Úr Jézus Krisztusért hallgass meg minket. Ámen

Ószövetségi ígerész: Jób könyve 1

„¹Élt Úc földjén egy Jób nevű ember, aki feddhetetlen és becsületes ember volt, félté az Istent, és került a rosszat. ²Hét fia és három leánya született neki. ³Hétezer juh, háromezer teve, ötszáz pár ökör és ötszáz szamár volt a jószága, és igen sok szolgálja volt. Ez az ember tekintélyesebb volt minden keleti embernél. ⁴Fiai lakomát szoktak tartani odahaza, mindegyik a maga napján. Ilyenkor üzentek három nőtestvérüknek, és őket is meghívták, hogy velük együtt egyenek és igyanak. ⁵Amikor azonban a lakoma napjai sorra lejártak, értük küldött Jób, és megszentelte őket úgy, hogy korán reggel fölkel, és annyi égőáldozatot mutatott be, ahányan voltak. Mert azt gondolta Jób: Hátha vétkeztek a fiaim, és káromolták Istent szívükben. Így szokott tenni Jób minden alkalommal. ⁶Történt egy napon, hogy az istenfiak megjelentek, és megálltak az ÚR előtt. Velük együtt megjelent a Sátán is. ⁷Az ÚR megkérdezte a Sátánt: Honnan jössz? A Sátán ezt felelte az ÚRnak: A földön barangoltam, ott jártam-keltem. ⁸Erre ezt mondta az ÚR a Sátánnak: Észrevetted-e szolgálmat, Jóbot? Nincs hozzá fogható

a földön: feddhetetlen és becsületes ember, féli az Istent, és kerüli a rosszat. ⁹A Sátán így felelt az ÚRnak: Nem ok nélkül féli Jób az Istent! ¹⁰Hiszen te oltalmazod őt, a házáat és mindenét, amiye csak van! Keze munkáját megáldottad, és jószága elszaporodott a földön. ¹¹De nyújtsd csak ki a kezéd, és tedd rá arra, amiye van, majd káromol még téged! ¹²Az ÚR ezt felelte a Sátánnak: Mindenét a kezébe adom, csak rá magára nem vethetsz kezet! És eltávozott a Sátán az ÚR elől. ¹³Egyszer, amikor Jób fiai és leányai lakomáztak, és borozgattak elsőszülött testvérük házában, ¹⁴hírnök érkezett Jóbhoz, és így szólt: A marhákkal szántottak, a szamarak pedig mellettük legelésztek. ¹⁵De a sébaiak rájuk rontottak, és elvitték azokat, a legényeket pedig kardélre hányták. Csak én menekültem meg, hogy hírt adhassak neked. ¹⁶Még ez beszélt, amikor megérkezett a másik, és így szólt: Istentől tűz hullott az égből, amely megégette, és elpusztította a juhokat és a legényeket. Csak én menekültem meg, hogy hírt adhassak neked. ¹⁷Még ez beszélt, amikor megérkezett a másik, és így szólt: A káldeusok három csapatban rajtaütöttek a tevéken, és elvitték azokat, a legényeket pedig kardélre hányták. Csak én menekültem meg, hogy hírt adhassak neked. ¹⁸Még ez beszélt, amikor megérkezett a másik, és így szólt: Fiaid és leányaid lakomáztak, és borozgattak elsőszülött testvérük házában. ¹⁹De hirtelen nagy szél támadt a puszta felől, megrendítette a ház négy sarkát, az rászakadt a fiatalokra, és meghaltak. Csak én menekültem meg, hogy hírt adhassak neked. ²⁰Jób ekkor fölállt, megszaggatta köntösét, és megnyírta a fejét. Azután a földre esve leborult, ²¹és így szólt: Meztelen jöttem ki anyám méhéből, meztelen is megyek el. Az ÚR adta, az ÚR vette el. Áldott legyen az ÚR neve! ²²Még ebben a helyzetben sem vétkezett Jób, és nem követett el megbotránkoztató dolgot Isten ellen.”

Kedves Testvérem!

Mától a bibliaolvasó vezérfonalunk alapján egy új könyvet kezdünk el olvasni, ami az ószövetségi bölcsességirodalom közé sorolható. Az elbeszélésnek vigasztaló jellege van, miközben a szenvedések által Jób személyén keresztül mi magunk is növekedhetünk hitben, békességben és reménységben. A ma élő ember saját történetét ismerheti fel -helytől és időtől függetlenül- ebben a könyvben.

Míg a Biblia szereplők nevének jelentéséről több esetben is tudunk, addig nem tudjuk, hogy a Jób név mit jelent.

1-5.v.

Úc földje-Izráelen kívüli hely. Egy hely keleten, ahol már nem Ábrahám, Izsák és Jákób Istenét tisztelték, Jób mégis megmaradt istenfélőnek. S míg azt gondolnánk, hogy az ószövetségben Isten szeretete csak a választott népre korlátozódik, addig le kell vetnünk azt a fajta gondolkodást, hogy határok közé szoríthatjuk Isten mindenhatóságát. Mert, ahol mi nem is gondolnánk Ő ott is támaszt magának fiakat, ha kell kövekből, ha kell akkor üldözőket tesz követőkké, ha kell pogányokat térít magához.

S itt egy olyan ember van előttünk, aki feddhetetlen, becsületes, istenfélő és rosszat kerülő. Ezeket a tulajdonságokat pedig nemcsak a könyv szerzője írja Jóbról, hanem később a 8.versben maga az Úr is felsorolja. Jób 4 jelzője kimondja, hogy vallásilag és erkölcsileg tökéletes volt. A feddhetetlen jelző korábban Nóéra és Ábrahámra van használva a Szentírásban.

10 gyermeke Isten áldásának a jele, hatalmas vagyona pedig mutatja azt is, hogy mekkora tekintélye volt keleten, abban az időben a legnagyobb értéket az állatállomány jelentette.

Mindene megvolt. A sorrend a szívében helyes volt. Sikerének a kulcsa a szíve volt: jó tulajdonságai, belső értékei. S ezt nézte és látta az Úr is. S míg az anyagi biztonságnak az illúziója büszkeséghez és nagyképűséghez vezethet, addig ő megmaradt istenfélőnek.

Nemcsak saját tisztaságára ügyelt Istene előtt, hanem gyermekeiért is felelősséget vállalt. Minden nap kezdetén az Istennel való kapcsolat megerősítésére ügyelt. Égőáldozatot mutatott be minden gyermekéért, mert azt gondolta, hogy esetleg vétkeztek a gyermekei, vagy Istent káromolták a szívükben. Egy olyan apa van előttünk, aki papja is a családjának. Míg a gyermekek lakomáznak, élvezik a földi javakat, élvezik, amit apjuk megszerzett, addig ez az apa szívükkel foglalkozik. Még az is érdekelte, hogy utódai mit gondolnak Istenről.

► A gyermekek szívének állapota: Kedves testvérem! Te, mint édesanya, édesapa, keresztszülő, nagyszülő, nevelő, tanár gondolsz gyermekeid szívére? Vajon mit gondolhatnak? Mit érezhetnek? Vannak-e helyzetek, amikor Isten is eszükbe jut, annak ellenére, hogy csak „lakomát szoktak tartani”...úgy, hogy mindent bebiztosítottál nekik egy biztos kezdethez, s mindent megadtál nekik, amire csak szükségük lehet. Mindent megadtál nekik? Látták a te

égőáldozataidat? Tudják, hogy imában hordozod őket Isten előtt? Biztatod őket azzal, hogy felhívod figyelmüket Isten akaratának teljesülésére az életükben?

6-12.v.

A helyszínek a föld és a menny. A hely, ahol döntenek Jób sorsáról. A menny, ahová a Sátánnak MÉG bejárata van. Az órája viszont ketyeg, hisz már eljött az az idő, amikor hatalmától nemcsak megszabadított, hanem meg is őriz erejétől az Úr.

Isten a trónján ül, s megjelennek az istenfiak. Az istenfiak ellentétéként jelen van a Sátán is. A Sátán, aki a földön barangolt, járt-kelt-akkor is és ma is jár-kel, s az emberrel szembeni erejét nem becsülhetjük le. „⁸Legyetek józanok, vigyázatok, mert ellenségetek, az ördög mint ordító oroszlán jár szerte, keresve, kit nyeljen el.”1Pt5,8

A Sátán Jób hitének az őszinteségét kérdőjelezi meg. Tud mindent Jóbról, sőt Isten áldásainak az eredményéről is a földön élő embere-szolgája életében. A Sátán szerint megéri Jóbnak félni az Urat, hiszen Isten bőségesen megáldotta. De ha elvenné tőle amiye van biztos, hogy nyomban megátkozná Istent.

A Sátán szerint nincs olyan, hogy önzetlen istenfélelem. S ha valaki jót tesz, kegyesen él, akkor azzal biztos valamit ki akar érdemelni az Úrtól. Csak, ami Isten irányából érezhető az ember irányába az kegyelemből van, nem érdem szerint adatik. Szegény Sátán nem hallott még arról, hogy az Úr ingyen osztja az áldásait.

De míg Isten kezében az áldás, addig a Sátán kezéből jön az átok. De vajon lehet-e az átokból áldás? Isten mindent a kezébe adott a Sátánnak, egyedül Jóbra nem vethetett kezét. A fő vádló elkezd támadni. Isten határokat szab a Sátánnak kemény próba vár Jóbra. De a szenvedés mögött ott van Isten megengedő akarata. Ő az, aki a szív vizsgálója tud Jób hitének őszinteségéről és tudja, hogy nem egy önző embert nevezett szolgájának.

13-19.v.

Mintha egy átlagos nap kezdődött volna el. De jöttek a hírnökök és hozzák a rossz híreket.

1, Sébailak-Délnyugat-Arábiai kereskedő nép-marhákat viszik el

2, Tűz hullott az égből (villám, de vulkán is lehet)-juhok, legények elpusztulnak

3, Káldeusok-arám beduin nép, akik rettezésben tartották a békés népeket.-
tevéket elviszik, legényeket megölik

4, Szél-hatalmas erejű orkán-gyermekei halnak meg

Minden, ami a 2. és a 3. versben fel volt sorolva elveszítette. Egy nap alatt a van-ból volt lett.

Kedves Testvérem! Vannak dolgok, amikre nem tudunk előre felkészülni. Nem kért akadályok mindig jöhetnek. Nem dőlhetünk hátra. Jönnek, megtörténnék, nyomot hagynak az életünkben, s vagy megmaradunk sebeinket nyalogató és újra felszaggató embereknek, vagy Jóbbal együtt elfogadjuk, mindazt, amit megengedett Isten az életünkben.

Mindent elveszített Jób, de a legértékesebb megmaradt.

Amikor megtörténnék ezek a csapások nem is sejtji, hogy mi van a háttérben, de Isten már akkor tudja kimondandó szavai hitvalló jellegéről.

Jób szíve mélyén ott van az élő bizalom Isten iránt. Élete bizonyíték arra, hogy van önzetlen istenszeretet.

20-22.v.

Csak a rossz hír, csak a rossz jelentés, csak a veszteség, s végül a gyermekeinek az elvesztése. Leírhatatlan az a fájdalom, ami ebben a helyzetben feszítette Jób belsőjét, de ő elvégzi a szokásos gyászszertartásokat. Jóbnak egyedül hite maradt meg. Isten, aki előtt leborult, akinek kész volt engedelmeskedni, s megvallja előtte, hogy Ő, aki az életet adta bármikor joga van elvenni. Semmit nem hozott erre a világra, semmit sem visz magával.

Zsolt 19:18 „⁸Úgysem vihet magával semmit, ha meghal, nem követi kincse.”

Préd 5,15 „¹⁵Ez is fájdalmasan rossz dolog, hogy ahogyan jött, ugyanúgy kell elmennie. Mi haszna van céltalan fáradozásából?

1Tim6,7 „mert semmit sem hoztunk a világba, nem is vihetünk ki semmit belőle.”

Előbb vagy utóbb az életet, amit ajándékba kaptunk azt is vissza kell adni. Istennek joga van úgy cselekedni, ahogyan azt jónak látja.

„Az Úr adta, az Úr vette el. Áldott legyen az Úr neve.”

Istent igaznak tartja, igazak az Ő ítéletei. Hatalmas hit kell ehhez. A nehézségekkel, próbákkal és szenvedésekkel teli időszakok veszélyt jelentenek számunkra. Hiszen a Sátán célja ma is, hogy Isten ellen forduljon az ember és Őt káromolja.

► Akár a jelenlegi bezártságunk is kiválthat belőlünk olyat, hogy Istennek szegezzük kérdéseinket, hiszen fogy a türelme mindenkinek. Arra nézünk még mindig, amit elveszítettünk ahelyett, hogy oda fordulnánk Ahhoz, aki velünk van minden napon a világ végezetéig. Kaptunk időt arra, hogy jobban megismerjük Őt. Kaptunk időt arra, hogy ne csak kint, hanem bent is legyünk. S a belső szobában megtapasztalt események hatással legyenek a házukban-családunkban folyó beszélgetésekre és eseményekre.

Hallod önmagad, hogy hogyan beszélsz a terhek alatt? Borulj le inkább, és imádkozz Luther Márton dalszövegével:

Ének: 390:3.4 „E világ minden ördöge...”

„3. E világ minden ördöge Ha elnyelni akarna, ∴: Minket meg nem rémítene, Mirajtunk nincs hatalma. E világ ura Gyúljon bosszúra: Nincs ereje már, Reá ítélet vár: Az Ige porba dönti.

4. Az Ige kőszálként megáll, Megszégyenül, ki bántja; ∴: Velünk az Úr táborba száll, Szent Lelkét ránk bocsátja. Kincset, életet, Hitvest, gyermeket Mind elvehetik, Mit ér ez önekik? Miénk a menny örökre.”

Újszövetségi ígerész: Fil 1, 12-17

„¹²Szeretném, ha tudnátok, testvéreim, hogy az én helyzetem inkább az evangélium terjedését szolgálja, ¹³mert ismertté lett az egész testőrségben, és mindenki más előtt is, hogy Krisztusért viselem bilincseimet, ¹⁴úgyhogy az Úrban testvéreink többsége fogságom körülményeiből bizalmat merítve félelem nélkül, bátran szólják Isten igéjét. ¹⁵Némelyek ugyan irigységből és versengésből, de mások jóakaratból hirdetik a Krisztust: ¹⁶ezek szeretetből, mert tudják, hogy az evangélium védelmére rendeltettem, ¹⁷azok pedig számításból, nem tiszta lélekkel hirdetik a Krisztust, mert azt hiszik, hogy gyötrelmet okoznak nekem fogságomban.”

Kedves Testérem az Úr Jézus Krisztusban!

A filippibeliek aggódnak, hiszen azt, aki gyülekezetüket alapította már nagyon rég látták. Erre érkezik egy levél, amelyben Pál köszönti a közösséget, örül nekik, imádkozik értük, s végül ebben a szakaszban kiderül, hogy börtönben van. S így választ kapnak arra, hogy miért nem látták már 4 éve.

12-14.v.

Egy börtönben ülő ember van előttünk, akit bármikor kivégezhetnek, s mégis tud örülni. S nem az határozza meg, ami körülötte van, hanem az, ami belül. Krisztus lakik az ő szívében, s ez a lényeg nem a pillanatnyi helyzete.

S míg azt gondolnánk, hogy Pál bezárásával korlátozva volt az evangélium ügye és a misszió, addig Pál azt szeretné a gyülekezet tudtára adni, hogy a jelenlegi helyzete is az evangélium terjedését szolgálja. Titeket az érdekel, hogy mi lesz, én elmondom nektek, hogy mi van. A jövő felől való aggodás meg tudja ölni a jelen tetteit. De Pálra ez nem érvényes, mert nem saját sorsa felől, és az evangélium sorsa felől aggodik, hanem hirdeti az evangéliumot azoknak, akik a közelében vannak. S így ismerté lett az egész testőrség előtt. Mert kezét-lábát bilincsbe verhetik, de a száját nem tudják befogni. A testőrség alatt, a császár helyőrségét kell érteni, ami kb. 9000 katonából állt. Pál beszél ezekkel a katonákkal, s nem a saját szabadulási tervéről, hanem az ő szabadulási tervükről, ami egyedül az Isten egyszülött Fiának kereszthalála és feltámadása által lehetséges. A levél végén úgy ír erről a csapatról, hogy: „Köszöntenek titeket a szentek mind, főként pedig a császár udvarából valók”(Fil4, 22)

A testőrség mellett még „mindenki más előtt”-ről is ír, akik tudták, hogy Krisztusért viselt bilincseket. Pál szenvedése így erőforrássá válhat a gyülekezet előtt. Olyanokról ír, akik a fogság körülményeiből bizalmat merítettek, félelem nélkül bátran szólták az evangéliumot. Áldás azt látni, hogy míg elfogták Pált Krisztus követői nem tűnnek el, s félelmük nem válik akadállyá, mint egykor Jézus elfogása után- nem nagyon hallunk a tanítványok bizonyágtételéről, annak ellenére, hogy közvetlen ott éltek Jézus mellett, hallották tanításait és látták a csodái sorozatát.

Az evangéliumnak a hirdetése nincs egy emberhez kötve. Mint, ahogy abban az időben most is vannak, akik az evangéliumot bátran szólják. Nem tartottak attól, h úgy végzik, mint Pál. Ahol Isten Lelke munkálkodik ott előre megy az evangélium ügye. Tudják, hogy cselekedniük kell és nem az ő bátorságuk ez,

hanem Isten Lelke vezeti őket. A Krisztus testének tagjait fel tudja használni az Úr.

Hadd örvendezzünk minden időben a Krisztusról szóló evangéliumnak.

2Tim2,8.9. „⁸Emlékezz arra, hogy Jézus Krisztus, aki Dávid utóda, feltámadt a halottak közül. Erről szól az én evangéliumom, ⁹amelyért még bilincseket is viselek, mint egy gonosztevő. **Az Isten igéje viszont nincs bilincsbe verve.**”

15-17.v.

Nem mindenki kedvelte Pált, Sőt voltak, akik örültek annak, hogy végre eltűnt, s ők kibontakozhattak. Nem egy a motiváció, amikor az Ige megszólal. Két tábor alakult ki. Az egyik tábornak nem tiszták a szándékai. Vannak, akik irigységből és versengésből Pál felé akarnak emelkedni, mintha az lenne a lényeg, hogy legyőzzék Pál „hírnevét”. Mintha ellenfelük lenne Pál, akinek elsődleges célja az evangélium hirdetése és terjedése. A jelenleg szolgálók kapcsolatait is többnyire ez teszi tönkre. Az irigység és a versengés. Ott van a gyülekezeteinkben és ott van sajnos sokszor még a családjainkban is, s én akarok nagyvá lenni, miközben neki növekednie kell nekem pedig kisebbé lennem. De amíg nem jutok el eddig az állapotig, és nem tartom Krisztust nagyobbak önmagam szolgálatánál, addig nem értettem meg a lényegét.

A másik tábor pedig jóakarattól, szeretetből és tiszta lélekkel hirdette az evangéliumot. De soha nem a táborok tagjain áll vagy bukik az evangélium terjedése. Isten még egy rossz igehirdetőt is fel tud használni, hogy szóljon hozzánk. Nem én döntöm el, hogy ki az aki irigy, verseng, szeretet vagy a lelkének milyen az állapota. Ettől szabadok vagyunk, nem a mi dolgunk más szolgálatát minősíteni, amíg Krisztusról szól az evangélium, addig Isten olyan helyekre képes növekedést adni, amelyekről emberileg már lemondanánk.

Gal 1, 8.9. „⁸Viszont ha még mi magunk, vagy egy mennyből való angyal hirdetne is nektek evangéliumot azonkívül, amit mi hirdetünk, átkozott legyen! ⁹Amint már korábban is megmondtuk, most ismét mondom: ha valaki nektek más evangéliumot hirdet, azon kívül, amelyet elfogadtatok, átkozott legyen!”

Ha az ellenfelelek Pál személye ellen is vannak, Pál feljük kerül, mert nem az érdekli, hogy őt kedvelik-e vagy nem, hanem az érdekli, hogy Krisztust hirdessék.

Az eredményben pedig már ott van Isten munkája. Ámen

Utóima:

► Vidd ma Isten elé, azokat a személyeket, akiktől életed során az evangéliumot hallottad.

Pl. a gyerektáborok lelkészeit, azt a lelkészt, aki keresztelt, konfirmáltatott, esketett, szeretteidet temette (ha már nem élnek, akkor a községek-városok jelenlegi lelkipásztorait és gyülekezeteit)

Imádkozzunk az Ige hirdetőiért és hallgatóiért, ha már terjed valami ebben az időszakban, akkor az az Evangélium legyen, hogy tiszta-egészséges lelkek szülessenek és éljenek Isten előtt.

Úri ima:

Áldás: „⁴Örüljete az Úrban mindenkor! Ismét mondom: örüljete.”(Fil4,4)

Ének: 397: 1-5, „Ó, Sion ébredj...”